

OP VERKENNING BIJ TWEE LIMBURGSE BEDRIJVEN

Wat ga ik daar in hemelsnaam doen ??

Dat was mijn eerste vraag op de mededeling om samen met klas 5MV de sfeer te gaan opsnuiven in enkele Limburgse bedrijven.

Wat weet ik daar nu van ??

Achteraf blijkt dat deze uitstap niet alleen een heel positieve ervaring geweest is, maar ook een heel leerrijke, zeker voor een groentje zoals ik!

Onze eerste stop was bij de firma Melotte in Zonhoven.

Wij werden er hartelijk onthaald door dhr. Degraaf, een ex-collega van onze sympathieke leraar, mijnheer Konings. Al leek onze gastheer wat ontgoocheld door het forfait van mijnheer Konings en mijnheer Slechten, toch gaf hij ons met veel plezier een rondleiding.

Vooraf kregen we algemene info over het bedrijf, gespecialiseerd in het tot stand brengen van allerlei mallen, gaande van mallen voor kleine batterijen tot deze voor mosselbakjes en zelfs voor onderdelen van een vliegtuigradar en een duikboot.

Onze gastheer wees de leerlingen op het belang zich te specialiseren na hun middelbare studies, want goed opgeleid personeel was volgens hem

de kracht van de Belgische bedrijven in deze tijd van economische recessie.

Na de algemene info mochten we voorzien van een veiligheidsbril naar de bedrijfshal. Het zenuwcentrum was in handen van twee nog tamelijk jonge mensen, die, afgezonderd van de echte werkmannen, de pc-programma's uitwerkten voor de productie van de diverse mallen.

Overigens leek het alsof in dit bedrijf de meerderheid van de werknemers vrij jong was.

Via diverse frees- en draaibanken werd aangetoond hoe de mallen gerealiseerd werden.

Daarbij werd ook duidelijk gemaakt dat dit vrijwel allemaal unieke modellen waren, waarbij de nodige precisie vereist was.

Ook het procédé van draadboren werd behoorlijk verduidelijkt, uiteraard gevolgd door een grondige controle op alle afgewerkte producten.

Ieder eindproduct moest immers volledig nauwkeurig zijn.

Na afloop werden onze leerlingen geprezen om hun luisterbereidheid en interesse en beloond met een frisdrank, die zeker meer dan welkom was.

Ook de jonge directeur, waarvan ik tot mijn spijt de naam niet verstaan heb, kwam even langs voor een babbel en liet het ook niet na te wijzen op



het feit dat de leerlingen zich goed moesten scholen met een vrij goed betaalde job in het vooruitzicht.

Na een tussenstop aan Kinopolis, onze magen moesten immers ook gevuld worden, trokken we rond de klok van enen naar Sabca in Lummen.

Daar werden we onthaald door alweer een gloednieuwe directeur, dhr. Vereeken.

Iedereen kreeg een tijdelijke badge opgespeld en met terechte fierheid volgden onze jongens de gastheer naar de vergaderruimte.

Aan de hand van een vrij duidelijke powerpoint-presentatie kregen we een beeld van het bedrijf dat gespecialiseerd was in het vervaardigen van kunststofonderdelen voor de vliegtuigindustrie en voor de Ariadne 5 raket. Kunststof had namelijk betere troeven dan het vroegere gebruikte metaal: het was duurzamer, vergde minder onderhoud, vrij licht ...

Vele nieuwe termen werden verduidelijkt, vb.

Prepregs, sandwich-opbouw, ...

Na de algemene info mochten we naar de bedrijfshal, waar we het hele verwerkingsproces in de praktijk te zien kregen.



Dit bedrijf viel op door de orde en netheid, niet alleen in de bedrijfshal maar ook bij het personeel. Zij droegen kraakwitte jassen.

Ook het tamelijk hoge aantal vrouwen was opmerkelijk. Volgens onze gastheer hadden zij magische vingers bij deze secure werkjes. Zij moesten immers onderdelen bekleden volgens dat specifieke sandwich-systeem waarbij laag om laag de dikte verwezenlijkt werd van het onderdeel, dat daarna kon uitgehard worden.

Ook deze gastheer was verrast door de luisterbereidheid van onze leerlingen.

Hij stelde voor dat ze zich kandidaat moesten stellen voor een eventuele vakantiejob, wat naar mijn oordeel zeker opgevolgd zal worden.

Nu, wat betreft de interesse van de leerlingen in deze twee bedrijven, is het niet moeilijk te begrijpen waarom ze zo genoten van de rondleidingen, want, zeg nu zelf, vliegtuigonderdelen en onderdelen voor een duikboot produceren, denk je dan aan een Limburgs bedrijf ?

Helemaal niet ! En toch is het zo en bestaat de mogelijkheid dat één van onze jongens misschien later in een soortgelijk bedrijf aan het werk kan !

Hopelijk hebben ze wel de hint begrepen die alledrie onze gastheren aangehaald hebben, namelijk dat een vervolmaking en een specialisatie noodzakelijk zijn wil er ooit zo 'n droom in vervulling kunnen gaan.

Corine Biesmans